

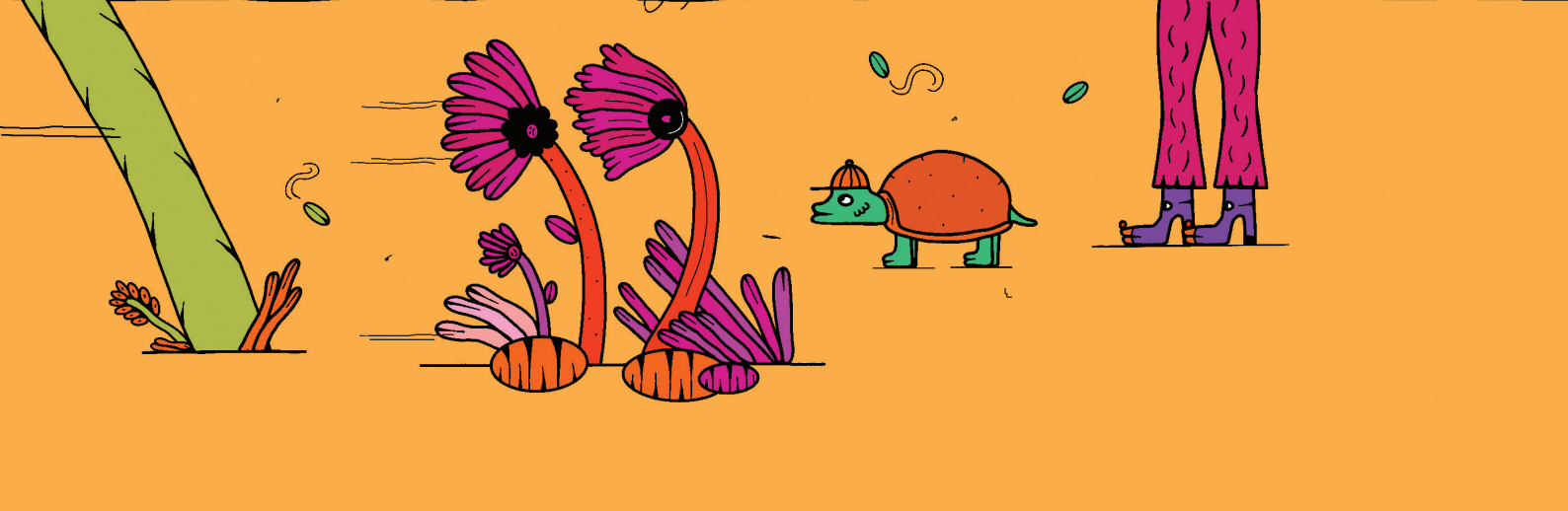
Pepijn Lanen & Vattenfall Solar Team

NUNA

met illustraties van Saša Ostoja

1,2,3!!

Pepijn Lanen & Vattenfall Solar Team

NUNA

met illustraties van Saša Ostojica

Dit boek is een cadeau van hoofdsponsor Vattenfall, zodat we met elkaar een fossielvrij leven binnen één generatie mogelijk kunnen maken.

Tekst:
Pepijn Lanen

Illustraties omslag en binnenwerk:
Saša Ostojica

Vormgeving:
Boomerang Agency

Foto auteur:
Texas Schiffmacher

Foto Vattenfall Solar Team:
Jorrit Lousberg

Met dank aan:
Renée McFadyen; Mireille Geus; Hanna Fleer; Melanie Brouwer; Frank Visser; Abby van den Berg; Robbert Maruanaija; Diederik Luger; Milo Duyff; Ashleigh Brennan; Geert Oosterwijk; Joren Schröder; Ariane Ribbeck, Ella Hollander-Jalil, Carry Schomper; Vattenfall Solar team (Christiaan Wiers, Tanya Spee; Steven Mitchell Tan; Laurien de Vos).

Copyright 2021 Vattenfall

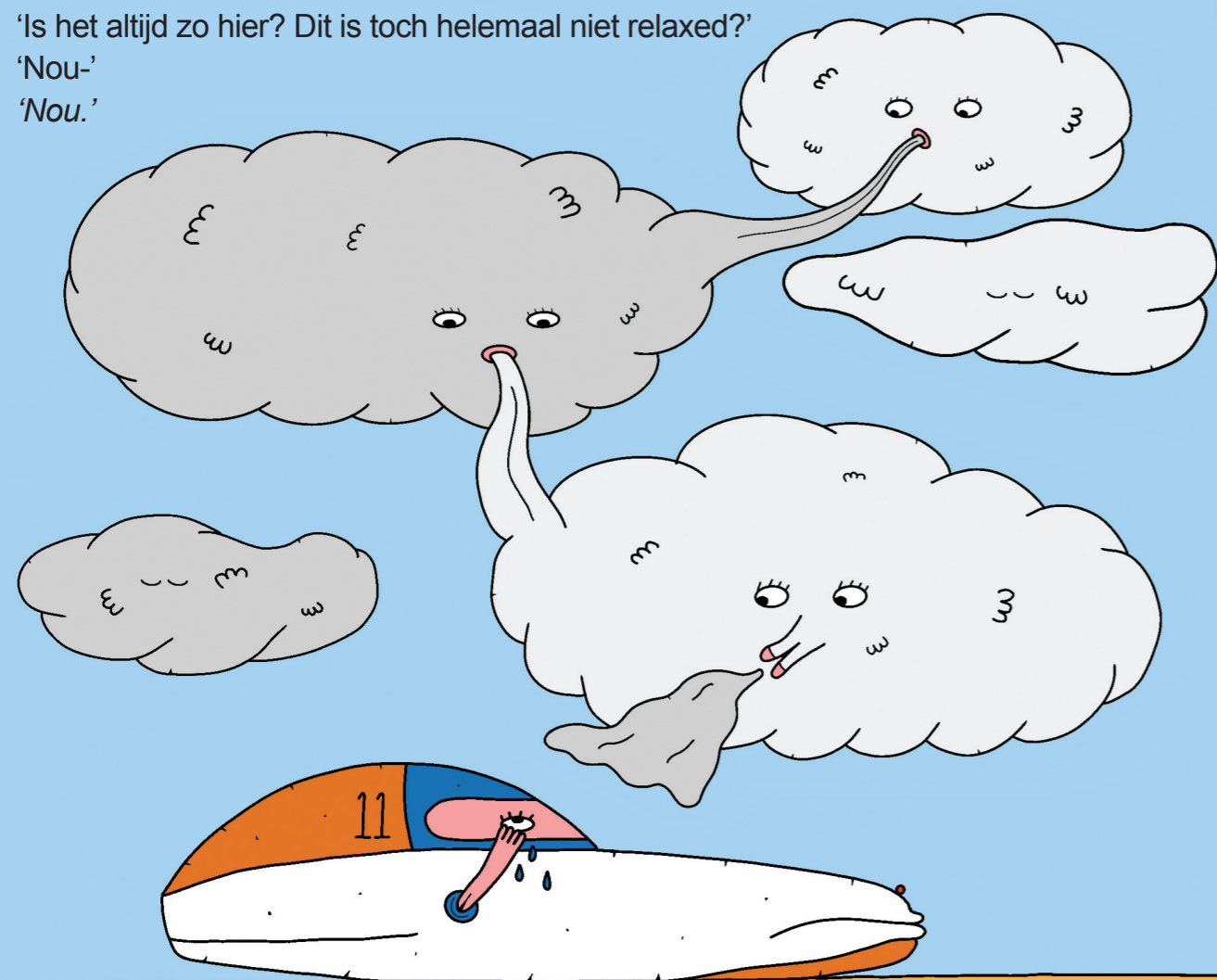

Maar hoe donkerder het ergens is, des te groter is de kans op licht.
En zo ook in deze stad.
Zeventien makertjes ontwikkelden in hun garage een alternatief.
Ze vonden een manier om de stralen van de zon te gebruiken.
En zo ontstond Nuna, blakend van zonne-energie en zelfvertrouwen.

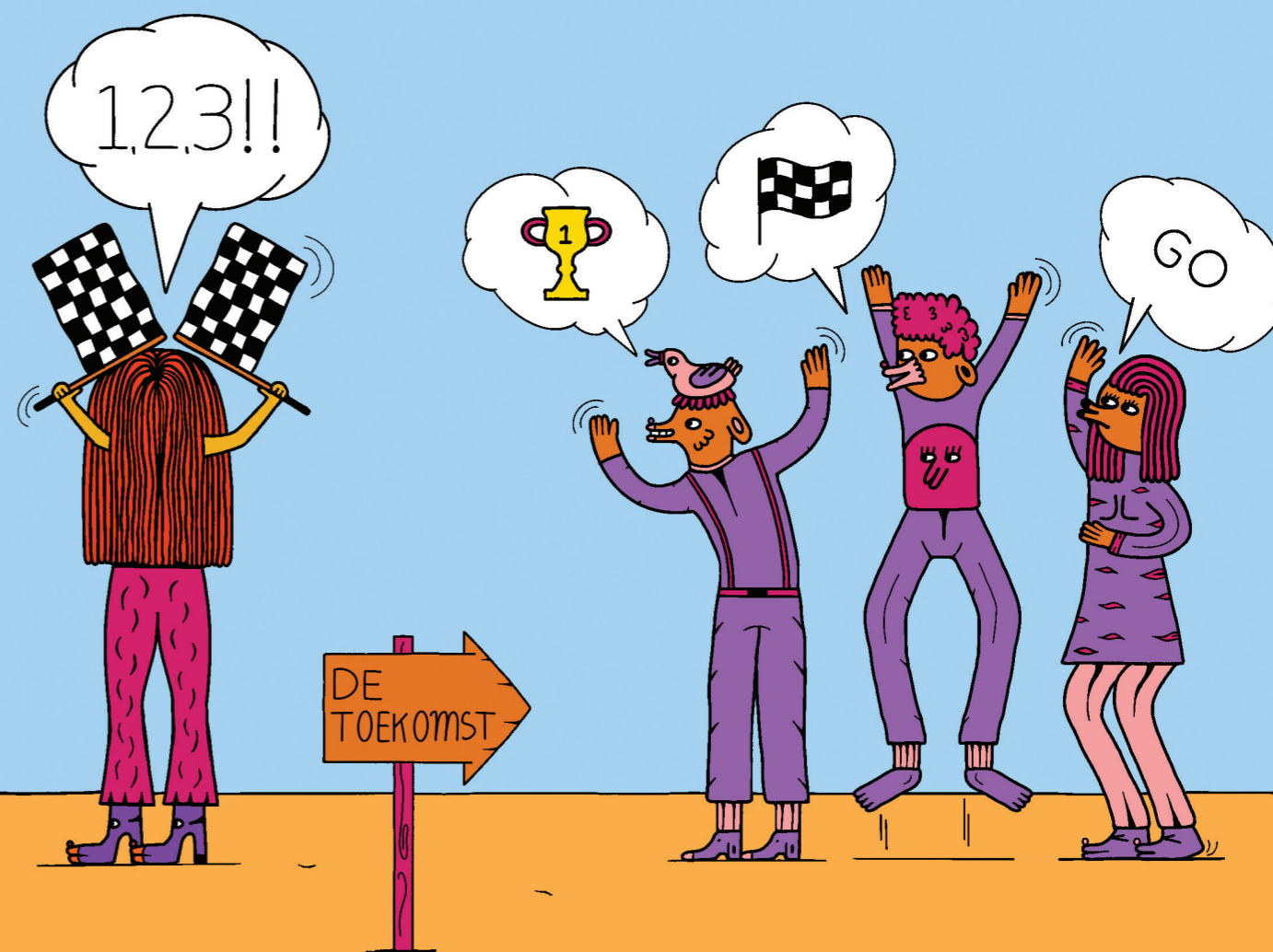
Zelfs de gebouwen staan er treurig bij.
De prachtige stad is helemaal vies!
Dit is toch voor niemand leuk?
Nuna wordt langzaam een beetje slapjes.
De donkere wolken doen meer dan haar en de andere bewoners laten hoesten en de stad een grauwe kleur geven: de donkere wolken blokkeren de zon en haar stralen.
En juist dat heeft Nuna nodig om te kunnen rollen en skrrten en schijnen en zijn!
Terwijl Nuna vol verbazing de stad ontdekt, ontdekt de stad ook vol verbazing Nuna.
Vanuit alle hoeken en gaten zijn bewonertjes van de stad tevoorschijn gekomen om de eigenaardige coole nieuwe Nuna te bewonderen.
Wat een prachtig schepsel! En dat met de kracht van de zon!
Dat wisten ze helemaal niet! Dat dat ook kon! Geen uitlaatgassen niks!
Ze zijn al zo lang gewend aan Fossylo en de donkere wolken die hij, en daardoor vele andere bewonertjes van de stad, produceren.
Nuna begint te stralen door alle positieve aandacht.
'Mag ik wat vragen?' vraagt ze nogmaals.
Dit keer hoort men haar wel.
'Is het altijd zo hier? Dit is toch helemaal niet relaxed?'
'Nou-'
'Nou.'

Ineens verschijnt Fossylo achter Nuna.
Al dat licht wat ze uitstraalt heeft hem aangetrokken.
'Ik vind dat toevallig helemaal wel relaxed' dondert Fossylo. 'Ik hou van vies en duisternis. Ik hou helemaal niet van licht. Bah. Wat moet je daar nou mee? Benzine hmmmmmm en daarna lekker rijdeeee!' Bij 'benzine hmmmmmm' trekt Fossylo een smikkelgezicht en wrijft over zijn buik met zijn tong uit zijn mond.
'Nou,' zegt Nuna, 'op zonne-energie kan je dus ook prima rijden, want-'
'Oh ja joh?' buldert Fossylo door haar heen.
Daar houdt Nuna niet van. Je moet elkaar gewoon uit laten praten, ook al zegt de ander rare dingen.
'Ja, zeker is dat 'oh ja joh' en wat ook belangrijk is, is dat de zon er altijd zal zijn en dus-'

'Is dat een uitdaging?' onderbreekt Fossylo haar nogmaals.
'Een uitdaging? Nee-'
'Dat klinkt als een uitdaging! Ik ben dol op een uitdaging. Ik weet het goed gemaakt, dit klinkt als een race.'
'Een race? Uh-'
'Jaaa precies! Een race! Goed idee! Een race naar de toekomst!'
De Toekomst is een hoger gelegen uitkijkpunt vlak buiten de stad; vanaf daar kan je de stad goed zien liggen.
'Nou-'
'De winnaar, ik dus, wordt, of blijft dus in mijn geval, de baas van de stad en mag alles bepalen wat er gebeurt en de verliezer, jij dus in jouw geval, moet ophoepelen en mag nooit meer terugkomen! Klaar voor de start?'
'Nee, wacht, helemaal niet klaar voor de start' stamelt Nuna. Ze heeft nog nooit een race geracet en dan staat er meteen zoveel op het spel!
'1, 2, 3, go!' buldert Fossylo en schiet weg. Nuna heeft geen idee wat ze moet doen. De kleine groep bewonertjes die Nuna was komen bekijken, begint haar toe te juichen, zelfs door hun gehoest heen. 'Ok,' zegt Nuna. 'Ok ok ok ok, er moet blijkbaar geracet worden en als er geracet moet worden, dan moet er gewonnen worden.' En daar gaat ze, Fossylo achterna richting De Toekomst.

Nuna worstelt zich een weg door de stad. Overal is het zicht slecht door de donkere wolken en uitlaatgassen. Fossylo is nergens te bekennen. Heeft Nuna hem al achter zich gelaten? De wegen in de stad zijn erg kronkelig en vol. Misschien had ze daar wel geluk mee!

Aan de rand van de stad begint het licht van de zon door te breken. Nuna krijgt een hele stoot energie! Ze komt op een recht stuk weg terecht en begint zich te concentreren op het zo goed mogelijk racen van de race. 'Zin in! Woe!'

In de lucht hangt haar zon en in de verte is het eindpunt. Maar wacht eens even, daar is ook nog iets anders. Iets groots en ronkends en bulderends! En het komt steeds dichterbij!

'Woeshhhhh' klinkt het van opzij.

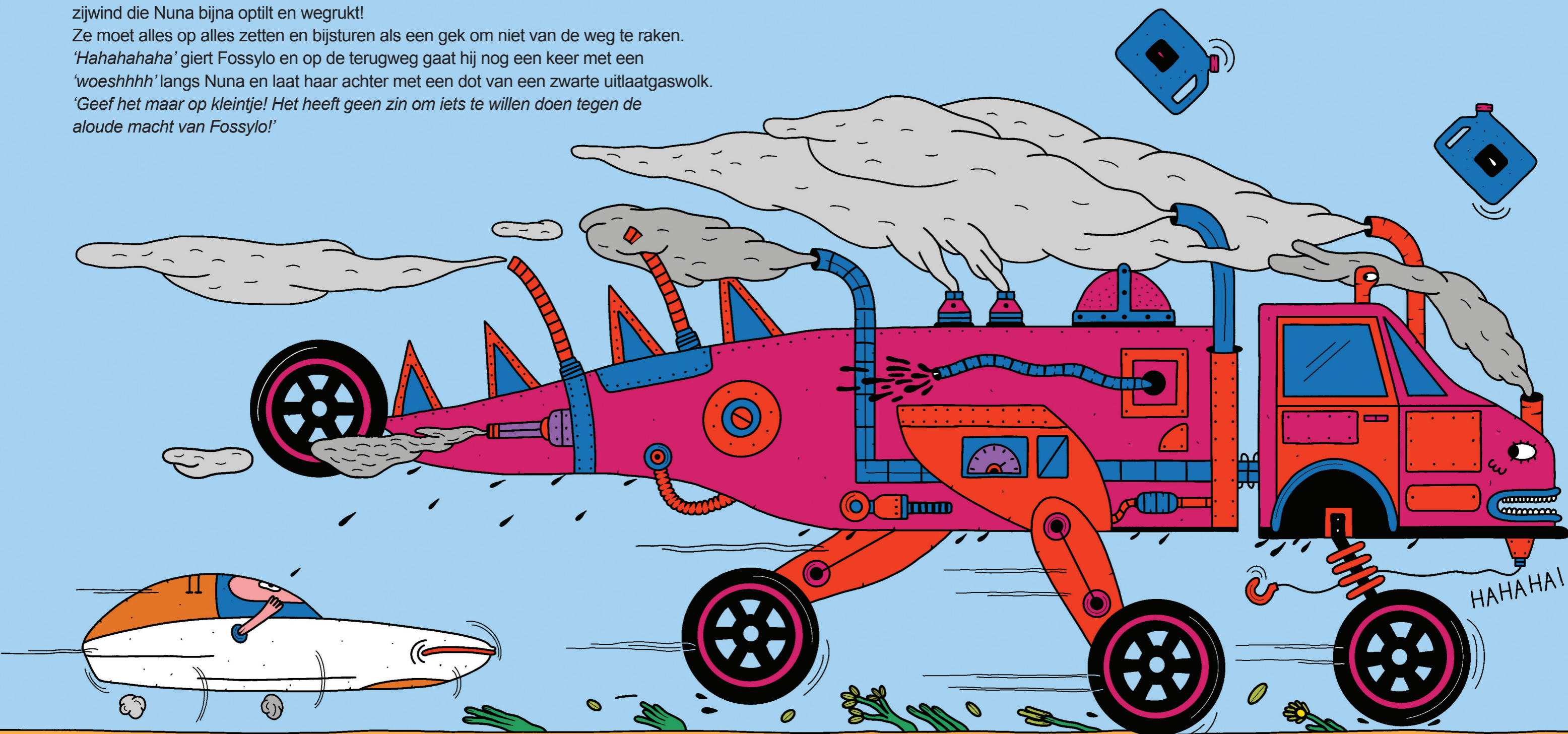
Het is Fossylo! Hij was Nuna zo ver voorbij dat hij nu terug is gekomen om haar uit te lachen. Terwijl hij met zijn lange logge lijf langs haar schiet, ontstaat er een zuigende zijwind die Nuna bijna optilt en wegrukt!

Ze moet alles op alles zetten en bijsturen als een gek om niet van de weg te raken.

'Hahahahaha' giert Fossylo en op de terugweg gaat hij nog een keer met een

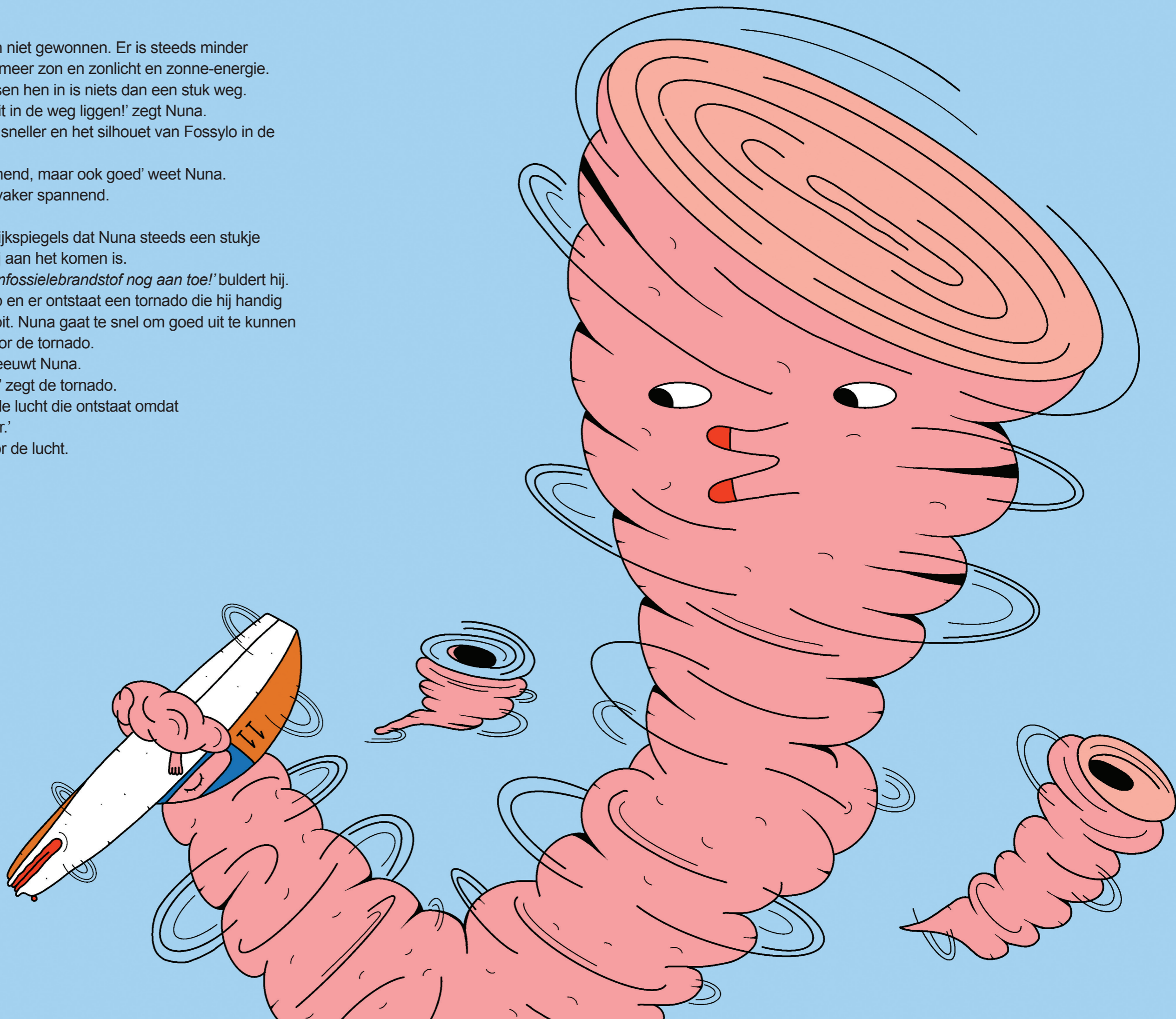
'woeshhhh' langs Nuna en laat haar achter met een dot van een zwarte uitlaatgaswolk.

'Geef het maar op kleintje! Het heeft geen zin om iets te willen doen tegen de aloude macht van Fossylo!'

Maar zo snel geeft Nuna zich niet gewonnen. Er is steeds minder donkere wolk en dus steeds meer zon en zonlicht en zonne-energie. In de verte is Fossylo en tussen hen in is niets dan een stuk weg. 'En een stuk weg zal mij nooit in de weg liggen!' zegt Nuna. Ze gaat sneller en sneller en sneller en het silhouet van Fossylo in de verte komt steeds dichterbij. 'Dat is goed, maar ook spannend, maar ook goed' weet Nuna. Want goede dingen zijn wel vaker spannend. In ieder geval in het begin. Fossylo ziet in zijn achteruitkijkspiegels dat Nuna steeds een stukje groter wordt en dus dichterbij aan het komen is. 'Wel potverdriemiljoenjaaraan fossiele brandstof nog aan toe!' buldert hij. Fossylo warmt het klimaat op en er ontstaat een tornado die hij handig richting Nuna achter zich gooit. Nuna gaat te snel om goed uit te kunnen wijken en wordt opgepakt door de tornado. 'Nee, niet een tornado!' schreeuwt Nuna. 'Ik kan er ook niks aan doen,' zegt de tornado. 'Ik ben gewoon ronddraaiende lucht die ontstaat omdat het zo warm is geworden hier.' Nuna vliegt al slingerend door de lucht. Is alles voor niets geweest?

De tornado verliest aan kracht en laat Nuna duizelig en in de war achter op de weg.

Als ze haar ogen opent ziet ze dikke donkere rookwolken overal om zich heen.

Maar deze zijn anders dan die in de stad.

'Wat is er gebeurd?'

'Ik ben gebeurd!' buldert Fossylo en hij blaast vuur uit zijn mond richting de bossen rondom de weg. Alle bomen staan in brand.

'Hahahahaha, waar is je zon nu?'

De zonnestrallen vinden het inderdaad heel moeilijk om door de dikke rookwolken van de bosbranden heen te komen.

'Jij zal mij nooit verslaan, hoor je? Nooit, never en ook te nimmer!'

Inderdaad, denkt Nuna, ik kan dit helemaal niet. Ik ben veel te klein. Ze kijkt achterom en ziet de stad met de zwarte wolk erboven. Daarna kijkt ze voor zich en ziet de rook die Fossylo net veroorzaakt heeft.

'Nee,' zegt Nuna tegen zichzelf, 'het is misschien eng, maar ik kan niet meer terug.'

Ik moet door. Ik ga dit winnen.'

Ze knijpt haar ogen dicht en racet zo hard ze kan door het brandende bos heen.

Onderweg smelt ze bijna maar, ze zal pas echt smelten als ze stopt.

'Precies.'

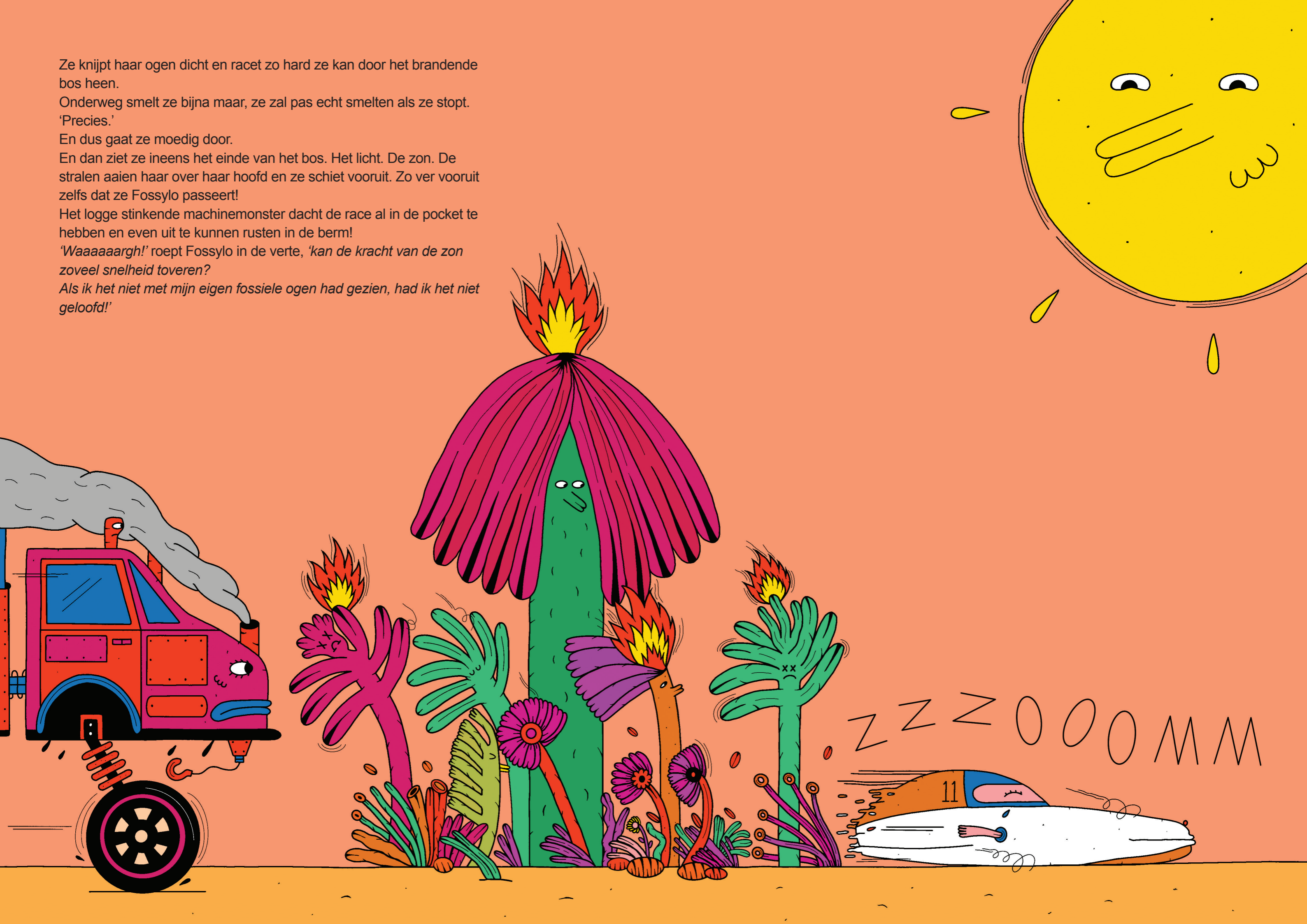
En dus gaat ze moedig door.

En dan ziet ze ineens het einde van het bos. Het licht. De zon. De stralen aaien haar over haar hoofd en ze schiet vooruit. Zo ver vooruit zelfs dat ze Fossylo passeert!

Het logge stinkende machinemonster dacht de race al in de pocket te hebben en even uit te kunnen rusten in de berm!

'Waaaaaargh!' roept Fossylo in de verte, 'kan de kracht van de zon zoveel snelheid toveren?'

Als ik het niet met mijn eigen fossiele ogen had gezien, had ik het niet geloofd!

Nuna kan de finish al zien. Yes, nog heel even doorzetten, denkt ze. Achter zich hoort ze geronk.

'Hahahahaha!'

Fossylo is toch nog niet helemaal verslagen. Hij is misschien wel groot en log, maar als hij eenmaal op gang is, gaat hij sneller en sneller en sneller en is hij bijna niet te stoppen.

'Je dacht toch niet dat het zo simpel zou zijn? Je zonnekracht is inderdaad indrukwekkend en ik zou liegen als ik zou zeggen dat ik niet ook wel een paar zonnepanelen op mijn fossiele lichaam zou willen. Misschien heb ik er zelfs al een paar besteld voor na de race.'

'Heel goed!' onderbreekt Nuna ditmaal Fossylo.

'Maar een speelbal als jij is maar een speelbal voor een grote speler als ik!'

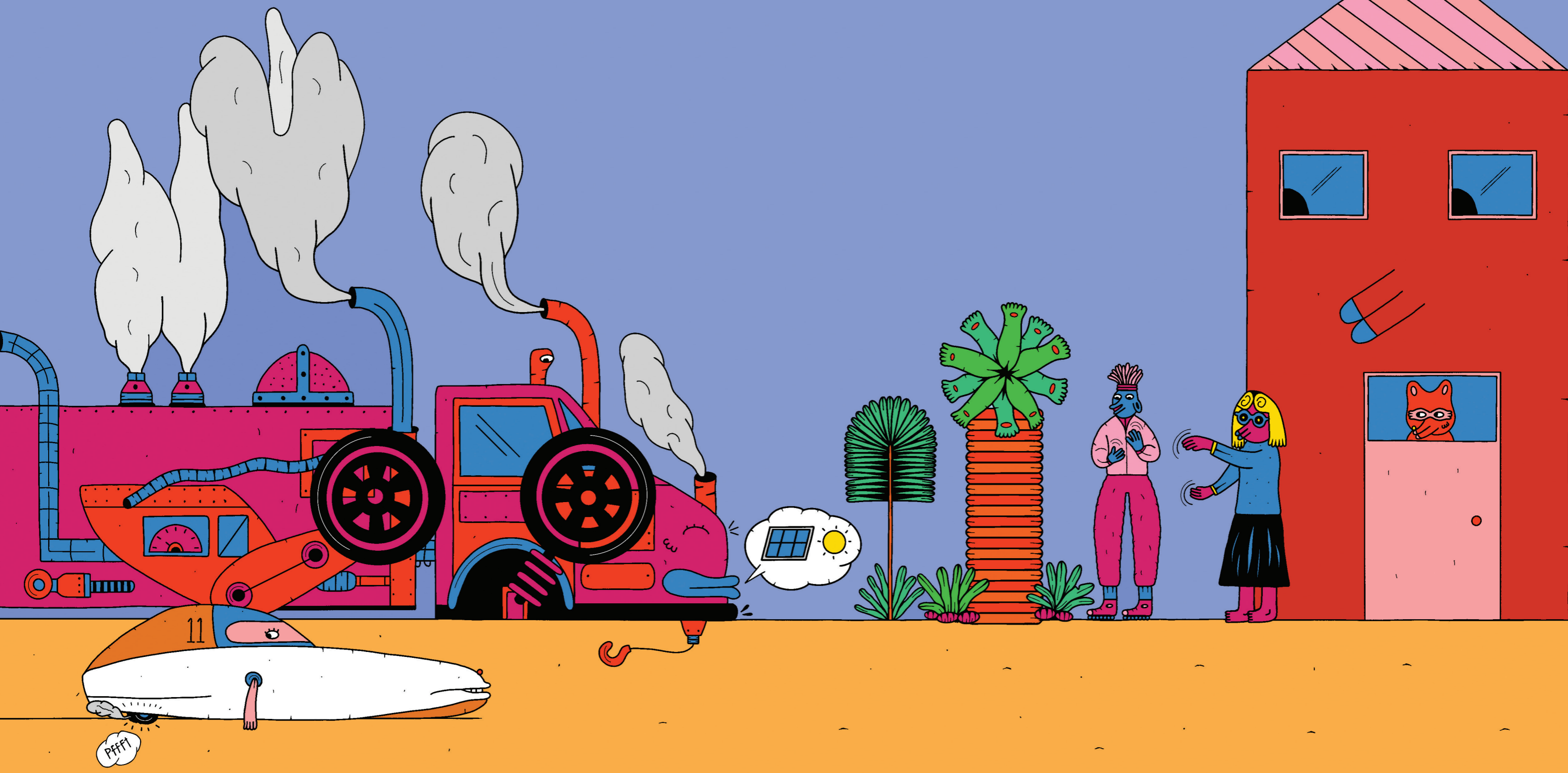
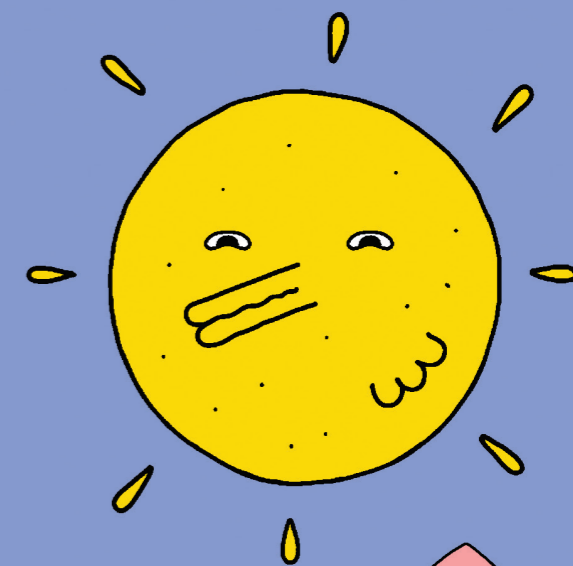
Maar Nuna laat zich niet langer afleiden door het geschreeuw en de woorden van Fossylo en zet alles op alles om de finish als eerste te halen. De eindstreep komt dicht- en dichterbij.

'Jaaaaa-'

Maar dan: *PANG*. Oh nee!

Nuna heeft een klapband.

Ze zwabbert nog een klein stukje naar voren en komt dan tot stilstand.

'Hahahaha!' lacht Fossylo vanuit de verte.

'Neeeee!' roept Nuna.

Maar er is ook iets met Fossylo; hij wordt trager en trager en net als hij Nuna voorbij is, komt ook hij tot stilstand.

'Ehhh, niks aan het handje, gewoon even tanken, zo voor mekaar, fluitje van een cent'

De finish is op een steenworp afstand. Fossylo en Nuna kunnen er bijna bij. Even is het stil. Dan komen er uit alle hoeken en gaten bewoners van de stad op de weg afgestormd.

'Ja bewonertjes, heel goed, pak de slangen, steek ze in de aarde en pomp mij vol. Fossylo zal zegevieren! Een klein obstakel naar het onvermijdelijke einde, waarin ik wederom de terechte baas van de stad zal blijken!'

Maar de bewonertjes komen helemaal niet naar Fossylo. Ze laten hem links liggen. Ze tillen Nuna op en repareren haar geklapte band. Ze hebben genoeg van Fossylo en zijn vieze spelletjes.

Nuna rijdt met haar nieuwe band over de finishlijn naar De Toekomst, samen met alle inwonertjes. Vanaf De Toekomst kunnen ze de stad pas echt goed zien liggen. Wat een mooie plek vol leuke en interessante bewonertjes, met allemaal een eigen geschiedenis en toekomst. Nuna kijkt vol trots en ook Fossylo kijkt opeens met verwondering.

'Wow.'

'Ja hè?'

'Best mooi.'

'Echt hè'

'Best een fijne plek om je best voor te doen.'

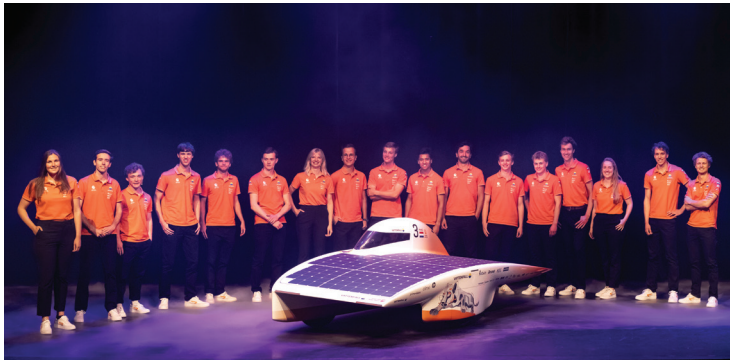
'Is wel.'

De finish is niet het einde voor Nuna. Stapje voor stapje leren de makertjes steeds beter omgaan met de eindeloze energie uit zonnestrallen. Ieder jaar sleutelen zij verder. Nuna ontdekt steeds beter hoe en wat ze allemaal kan met de kracht van de zon. Steeds een klein stapje verder.

Twintig jaar geleden werd Nuna geboren, de eerste auto in Nederland die volledig op zonne-energie reed. Ze werd helemaal ontworpen en gebouwd door een groep studenten van de TU Delft. Sindsdien is er een hoop gebeurd en heeft de eerste Nuna heel veel zusjes gekregen. Elk zusje werd een stukje innovatiever en efficiënter. Zo kreeg Nuna bijvoorbeeld een ander zonnepaneel en een andere vorm, waardoor ze steeds sneller kon rijden. In de afgelopen twintig jaar zijn wij allemaal ook steeds meer gebruik gaan maken van de kracht van de zon. Kijk maar eens om je heen naar alle zonnepanelen op daken. Er zullen hopelijk nog veel meer Nuna's volgen in de toekomst, zodat we nóg meer gebruik kunnen maken van de kracht van de zon.

Nuna & Vattenfall Solar Team

v: Pepijn Lanen